

prima instanță: I. Dutca

dosarul nr. 2ra-1902/17

instanța de apel: Iu. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru

Î N C H E I E R E

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Luiza Gafton

Judecătorii

Dumitru Mardari, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Maria Fedico,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Fiodor Trișin împotriva Mariei Fedico cu privire la evacuarea din bunul imobil și radierea vizei de domiciliu,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Maria Fedico și menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana, municipiul Chișinău din 08 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 23 septembrie 2016, Fiodor Trișin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Mariei Fedico cu privire la evacuarea din bunul imobil și radierea vizei de domiciliu,

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, este proprietarul apartamentului nr. 137, situat pe bd. Mircea cel Bătrân, 7, mun. Chișinău, cu nr. cadastral XXXXX, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 1-996 încheiat cu Maria Fedico la data de 05 iunie 1998, autentificat notarial de către notarul P. Nour și înregistrat la data de 07 septembrie 2000 în Registrul bunurilor imobile.

Afirmă că, în apartament locuia pârâta cu membrii familiei sale, urmând să-l elibereze până la data de 01 septembrie 2002 și să-l transmită în posesia sa, fapt care nu a fost realizat, aceasta refuzând categoric eliberarea spațiului locativ.

Susține că, pârâta prin acțiunile sale îi încalcă dreptul de proprietate și, anume, dreptul de posesie și folosință asupra bunului imobil enunțat.

Solicită evacuarea Mariei Fedico împreună cu membrii familiei și bunurile sale din apartamentul nr. 137, situat pe bd. Mircea cel Bătrân, 7, mun. Chișinău, cu nr. cadastral XXXXX și radierea vizei de domiciliu a pârâtei și a terțelor persoane din apartamentul nr. 137 din mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrân, 7.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 08 noiembrie 2016 a fost admisă parțial acțiunea, a fost evacuată Maria Fedico împreună cu membrii

familiei și bunurile sale din apartamentul nr. 137, situat pe bd. Mircea cel Bătrîn, 7, mun. Chișinău. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prima instanță admitând cerința cu privire la evacuare din bunul imobil și-a argumentat concluzia prin faptul că, reclamantul este proprietarul apartamentului nr. 137, situat pe bd. Mircea cel Bătrîn, 7, mun. Chișinău, cu nr. cadastral XXXXX, fapt confirmat prin certificatul din Registrul bunurilor imobile, eliberat de Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău, iar pârâta neavând careva drepturi asupra acestui imobil, încalcă dreptul de proprietate al reclamantului prin refuzul de a-l elibera, făcând trimitere la prevederile art. 320 alin. (2), 321 alin. (2) și ale art. art. 315 alin. (1), 316 alin. (1), (2) și art. 376 din Codul civil.

Totodată, prima instanță a reținut că, prin hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 19 martie 2015, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016, a fost respinsă acțiunea înaintată de Maria Fedico împotriva lui Fiodor Trișin cu privire la declararea nulă a contractului de vânzare-cumpărare din 05 iunie 1998 a apartamentului în litigiu.

Respingând cerința cu privire la radierea vizei de domiciliu, prima instanță a reiterat că este o inginerință în drepturile pârâților de a-și stabili viza de domiciliu, mai mult, în cazul înstrăinării imobilului proprietate privată, persoanele înregistrate anterior trecerii dreptului de proprietate asupra imobilului se radiază la cererea noului proprietar.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017 a fost respins apelul declarat de către Maria Fedico și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 17 august 2017, Maria Fedico a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei încheieri de scoatere a cererii de pe rol.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu hotărârile judecătorești, deoarece au fost încălcate normele de drept material și procedural și, anume, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

Menționează că, instanțele de judecată în conformitate cu prevederile art. 267 lit. c) CPC urmau să scoată cererea de pe rol, deoarece aceasta a fost semnată și depusă de o persoană neîmputernicită.

În acest sens, declară că, cererea de chemare în judecată a fost semnată și depusă de către avocatul Corneliu Pleșca din numele lui Fiodor Trișin, însă mandatul avocatului, prin care i-au fost transmise împuternicirile prevăzute de art. 81 CPC, a fost semnat de către Veaceslav Colesnic, dar nu de însuși reclamant.

Invocă că, în procura eliberată la data de 22 octombrie 2015 de către Fiodor Trișin pe numele lui Veaceslav Colesnic nu este indicat că, acestuia i-au fost acordate toate împuternicirile prevăzute de art. 81 CPC, astfel, consideră că, nu este posibilă transmiterea acestor împuterniciri de Veaceslav Colesnic către avocatul Corneliu Pleșca.

Relevă că, avocatul Corneliu Pleșca nu este în drept să participe în proces, deoarece Fiodor Trișin nu i-a acordat împuterniciri lui Veaceslav Colesnic de a

încheia un contract de asistență juridică și de a semna din numele său mandatul avocatului.

Prin referința depusă la data de 09 octombrie 2017 reprezentantul lui Fiodor Trișin, avocatul Corneliu Pleșca a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, recurenta a recepționat copia deciziei instanței de apel la data de 24 iunie 2017 (f. d. 110), iar cererea de recurs a fost depusă de către aceasta la data de 17 august 2017 (f. d. 90).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Maria Fedico nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recursuri nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Maria Fedico, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Maria Fedico ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Maria Fedico se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul

judecătorii

Luiza Gafton

Dumitru Mardari

Mariana Pitic